

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010786
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8116010786.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.08.2021, v trestnej veci obžalovaného E. U. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaných E. U. a H. P., rovnako poškodených O. E. T., E. E., U. C. a E.. E. A., proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/39/2016 zo dňa 20.05.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaní:

1/ E. U., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Z. XXX,
okr. J.,

2/ H. P., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom U. 1, Q.,
okr. H.,

s ú v i n n í, ž e

- v dobe od 01.05.2013 do 14.08.2013, po tom čo obž. E. U. ako živnostník a vykonávateľ ťažby dňa 20.03.2013 uzavrel kúpnu zmluvu na predaj drevnej hmoty, buk - vláknina v množstve 1.000 m³ s E. Z., nar. XX.XX.XXXX, vlastníčkou susedného lesného pozemku evidovaného na parcele EKN č. XXX/X v katastrálnom území W. obce G., okres H., po vzájomnej dohode obž. E. U. s obž. H. P., ktorý ako odborný lesný hospodár na uvedenom lesnom pozemku vydal súhlas na ťažbu dreva č. 1, VII. 2013 z 29.06.2013 vydaný obž. H. P. pre obž. E. U. na ťažbu na 252 kusov stromu druhu Buk v lesných dielcoch 620a, 620b a 619 a následne súhlas na ťažbu dreva č. 1 IX. 2013 vydaný obž. H. P. pre obž. E. U. na ťažbu na 132 kusov stromu druhu Buk a 8 kusov stromu druhu Jedľa v lesných dielcoch 620a a 620b, v rozpore s ustanoveniami § 22 a § 23 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov obv. H. P. pri vytyčovaní severozápadnej hranice tejto parcely za účasti obv. E. U., bez toho aby spĺňal zákonom predpokladanú odbornú spôsobilosť označil priestor ťažby až na susedné lesné pozemky parcely EKN č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, na ktorých podľa jeho usmernenia boli označené stromy určené k výrubu, kde následne na pokyn obž. E. U. jeho pracovníci na parcelách EKN č. XXX/X, č. XXX/X a č. XXX/X vykonali ich výrub tak, že na parcele EKN č. XXX/X ku škode spoluvlastníkov E. T., nar. XX.XX.XXXX, a E. W., nar. XX.XX.XXXX, výrub stromov druhu buk v počte 149 stromov s hodnotou drevnej hmoty vo výške 14.846,88,- eur, na parcele EKN č. XXX/X ku škode spoluvlastníkov E. T., nar. XX.XX.XXXX, R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom H. č. XXXX/XX, H., U. C., nar. XX. XX.XXXX, , D. C., nar.: XX.XX.XXXX, trvalé bytom T. č. XX Q. - R. A., okres H. a E.. E. Q., nar. XX.XX.XXXX, výrub stromov druhu buk v počte 109 stromov s hodnotou drevnej hmoty 13.257,39 eur, a na parcele EKN č. XXX/X ku škode vlastníčky I. J., nar. XX.XX.XXXX výrub stromov druhu buk v počte 28 stromov s

hodnotou drevnej hmoty 2.320,30,- eur a teda celkovo 286 kusov stromov s hodnotou drevnej hmoty vo výške 30.424,54,- eur, ktoré obv. E. U. následne odpredal odberateľovi, čím a svojim konaním tak spôsobili škodu vo výške 30. 424,54,- eur,

t e d a

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a takou vecou bolo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu a spôsobili tým značnú škodu,

- spoločným konaním, v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku lesného hospodárstva vo väčšom rozsahu vyrúbali stromy,

č í m s p á c h a l i

- zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2016 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.09.2015, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o i m u k l a d á:

1/ obžalovanému E. U.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

2/ obžalovanému H. P.

Podľa § § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku u k l a d á povinnosť obžalovaným E. U. a H. P., aby spoločne a nerozdielne nahradili škodu spôsobenú poškodeným:

na parcele E KN č. XXX/X

O.. E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. č. XX, okres H. za podiel 1/2 v E-KN XXX/X, vo výške 7.423,44 eur,

E. W., nar. XX.XX.XXXX, (vydatá E.), trvale bytom Z. č. XX, R. R. - P., okres H. za podiel 1/2 v parcele E-KN XXX/X, vo výške 7.423,44 eur,

na parcele E KN č. XXX/X

pre O.. E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. č. XX, okres H. za podiel 1/2 v E-KN XXX/X, vo výške 6.628,69 eur,

pre právnych nástupcov neb. R. Q., za podiel 1/12-ina v parcele E-KN XXX/X, t.j. pre I. Q. rod. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., H. XX, R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., R. XX a J. P. rod.

Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., J. X spoločne a nerozdielne vo výške 1.104,78 eur, U. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. č XXXX/XX, XXX XX H. za podiel 1/12-ina v parcele E-KN XXX/X, vo výške 1.104,78 eur, E.. E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. č. XXXX/X, XXX XX H. za podiel

3/12-iny v parcele E-KN XXX/X, vo výške 3.314,35 eur,

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaných E. a H.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní E. U. a H. P. uznaní vinnými zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.09.2015, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

- v dobe od 01.05.2013 do 14.08.2013, po tom ako obv. E. U. ako živnostník a vykonávateľ ťažby dňa 20.03.2013 uzavrel kúpnu zmluvu na predaj drevnej hmoty, buk - vláknina v množstve 1.000 m³ s E. Z., nar. XX.XX.XXXX, vlastníčkou susedného lesného pozemku evidovaného na parcele EKN č. XXX/X v katastrálnom území W. obce G., okres H., po vzájomnej dohode obv. E. U. s obv. H. P., ktorý ako odborný lesný hospodár na uvedenom lesnom pozemku vydal súhlas na ťažbu dreva č. 1, VII. 2013 z 29.06.2013 vydaný obv. H. P. pre obv. E. U. na ťažbu na 252 kusov stromu druhu Buk v lesných dielcoch 620a, 620b a 619 a následne súhlas na ťažbu dreva č. 1 IX. 2013 vydaný obv. H. P. pre obv. E. U. na ťažbu na 132 kusov stromu druhu Buk a 8 kusov stromu druhu Jedľa v lesných dielcoch 620a a 620b, v rozpore s ustanoveniami § 22 a § 23 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov obv. H. P. pri vytyčovaní severozápadnej hranice tejto parcely za účasti obv. E. U., bez odbornej spôsobilosti na to určenej označil priestor ťažby až na susedné lesné pozemky parcely EKN č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, na ktorých podľa jeho usmernenia boli označené stromy určené k výrubu, kde následne na pokyn obv. E. U. jeho pracovníci na parcele EKN č. XXX/X, č. XXX/X a č. XXX/X vykonali ich výrub a svojím konaním tak spôsobili škodu vo výške 30.400,- EUR.

Za to im bol obžalovanému E. U. podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky

a obžalovanému H. P. podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených:

E. W., nar. XX. 4. XXXX, trvale bytom R. R. - P., Z., O.. E. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XX, D. P., nar. XX. 4. XXXX, trvale bytom H., J. XX, U. C., nar. XX. 5. XXXX, bytom H., H. XX, E.. E. Q., nar. X. X. XXXX, bytom H., E. F. 1, E. E., bytom R. R. - P., Z. XX, I. Q., nar. X. X. XXXX, trvale bytom H., H. XX, R. Q., nar. X. X. XXXX., trvale bytom H., R. XXXX/XX, J. P., nar. X. XX. XXXX., trvale bytom H., J. XXXX/X odkázal s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku podali obžalovaní E. U. a H. P. odvolanie, proti výroku o vine a treste, ktoré následne aj prostredníctvom svojich obhajcov písomne odôvodnili.

Obžalovaný E. U. v dôvodoch odvolania po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že dôkazy použité pre rozhodnutie súdu musia byť jasné, zrozumiteľné, nezameniteľné a získané zákonne. Je toho názoru, že napadnutý rozsudok takéto dôkazy neobsahuje a že závery konajúceho súdu sú nesprávne, nezákonné a došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Konajúci súd vo svojom rozsudku zo dňa 20.05.2020 na str. č. 21 uvádza, že cit.: „P. uviedol, že ťažilo sa viac ako sa malo a preto ukončil spoluprácu s obžalovaným U...“ Toto tvrdenie súdu je nesprávne, pretože ako vyplýva z výpovede obž. H. P. na hlavnom pojednávaní zo dňa 08.06.2016 str. č. 5 zápisnice H. P. udáva cit.: „pri druhom súhlase som zistil, že je vyrúbané viac, ako som vyznačil preto som s tým oboznámil p. Z. a povedal mu, že končím s ním, lebo je vyrúbaných viac stromov, na čo on povedal, že je to jeho les

a môže dať vyrúbať stromov koľko chce. “ Z tejto výpovede obž. P. P. je absolútne zrejmé, s kým končí svoju spoluprácu. V ďalšej odpovedi na otázku prokurátora obž. P. odpovedá cit.: „Oznámil som mu, že s ním ukončujem spoluprácu z dôvodu, že je vyťažených viac stromov ako malo byť. “ Z tejto odpovede je možné usudzovať len jednu skutočnosť a to, že mi obž. P. P. oznámil, že ukončil spoluprácu s p. Z.“. Obž. P. P. s ním nemohol ukončiť spoluprácu, pretože medzi nimi v podstate žiadna spolupráca nebola. On bol len ten, kto vykonal ťažbu drevnej hmoty a pri tejto mu pán P. P. nijako nepomáhal, resp. nespocovali spolu. Činnosť pána P. P. spočívala v tom, že na požiadanie vlastníčky nehnuteľnosti ako lesný hospodár nehnuteľnosť identifikoval, zameral a označil jednotlivé stromy pre ťažbu a vydal potrebné doklady pre ťažbu. To však bola spolupráca s objednávateľom jeho služieb. On si ho neobjednal. Pri tejto príležitosti uviedol, že s obžalovaným P. P. sa nikdy nedohodol na žiadnom spoločnom konaní, ktorého cieľom mala byť krádež alebo priamy úmysel porušiť Trestný zákon v zmysle § 15 písm. a). Preto je toho názoru, že ani obžalobca ani súd v konaní nepreukázali, že medzi obžalovanými došlo k akejkoľvek vzájomnej dohode, ktorej cieľom malo byť spáchanie trestného činu podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Tvrdenie súdu ako jeden z vážnych dôkazov proti nemu, že obžalovaný P. s ním ukončil spoluprácu, neobstojí ako vierohodne získaný dôkaz. Na záver k uvedenej veci upozornil na to, že tvrdenie obž. P. P., že vraj bolo vyťažených viac stromov, nijako nepreukázal a on nikdy nevyťažil viac stromov ako mohol. Ak súd chcel použiť tento dôkaz pre uznanie viny a uloženie trestu, mal tento dôkaz preskúmať a to prinajmenšom kedy a kde sa mal takto obž. P. P. takto vyjadriť, pretože on si na takéto vyjadrenie voči jeho osobe nepamätá. Skôr tvrdí, že nikdy takéto tvrdenie jemu osobne nikto nepovedal. Čo sa týka tvrdenia súdu str. č. 21 napadnutého rozsudku cit.: „...a tiež pokiaľ ide o spôsob ťažby, lebo ako je zrejmé z vykonaných výsluchov, neboli zaznačené jednotlivé stromy, ale pásy, ktoré sa mali vyrúbať.“ Nemožno súhlasiť. Z ohľadky na mieste samom a fotodokumentácie v súdnom spise, ale aj z výsluchov svedkov a znalcov vyplynulo, že všetci vyrúbané stromy počítali tak, že spočítali pne označené sprejom, z čoho je zrejmé, že boli označené jednotlivé stromy na výrub a nie pásy stromov na výrub. Ku konštatovaniu súdu, že „obaja obžalovaní konali formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, lebo chceli svojím konaním porušiť záujem spoločnosti na ochrane rastúcich stromov a krov a počas celého konania nevznikli žiadne pochybnosti o ich spôsobilosti ovládať svoje konanie a rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť.“ K tomuto záveru súdu uviedol, že s vlastníčkou nehnuteľnosti riadne uzatvoril kúpnu zmluvu (viď súdny spis). Predávajúca ako aj jej splnomocnenec pán Z. ho niekoľkokrát ubezpečili o výlučnom vlastníctve pani Z. k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy. Aj napriek týmto ubezpečeniam a uzatvorenej kúpnej zmluve ich odkázal, aby si dali predmetnú nehnuteľnosť zamerať, aby sa vyhli prípadným nedorozumeniam. Je pravdou, že im odporučil obž. P. P., pretože vedel, že robí lesného hospodára a že má aj spôsobilosť na zameranie lesného porastu. Po zameraní obž. P. P., ma p. Z. a splnomocnenec p. Z. niekoľkokrát ubezpečovali o správnosti zamerania. Obž. P. P. bol o správnosti zamerania presvedčený aj po zastavení ťažby a teda nemal žiaden dôvod mu počas ťažby neveriť. Pri spáchaní prečinu podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mali spáchať ako obžalovaní formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, si zákon vyžaduje, resp. je potrebné, aby páchatelia chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo aby aspoň vedeli, že svojím konaním môžu také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobia, boli s tým uzrozmění. Ako je vyššie uvedené, v takom prípade sa od oboch obžalovaných vyžaduje spoločný cieľ a to tomu prispôsobené koordinované konanie, ak cieľom oboch obžalovaných malo byť vykonanie výrubu na cudzích pozemkoch bez príslušných povolení a následné zmocnenie sa dreva z toho výrubu. Ak by u oboch obžalovaných bolo takéto konanie dohodnuté a bolo ich cieľom, vyznieva tu nelogická skutočnosť, že on ako obžalovaný mal riadnu kúpno-predajnú zmluvu a pozemky pre výrub boli zamerané riadne spôsobilou osobou a obaja jednak vlastník a jednak zodpovedne spôsobilá osoba deklarovali, že výmery aj rozsah je správny. Zdôraznil, že jediným jeho cieľom bolo vyťažiť drevnú hmotu v rozsahu kúpnej zmluvy a na parcele uvedenej v kúpnej zmluve. Je presvedčený, že z dokazovania bolo jasne dokázané, že sa s nikým nespoľčil a ani nemal žiadny úmysel konať v rozpore s kúpnu zmluvou ani so všeobecne záväznými právnymi predpismi a už v žiadnom prípade porušiť alebo ohroziť právom chránené záujmy. Čo sa týka škody, ktorú definuje výroková časť napadnutého rozsudku vo výške 30.400,- eur, je nevyhnutné uviesť, že podľa jeho názoru sa konajúci súd priklonil k výške tejto škody na základe znaleckého posudku, ktorý vypracovalo Národné lesnícke centrum - Znalecký ústav pod č. 3/2018 a jeho doplnenia č. 1 pod znaleckým úkonom 3/2019. Ako vyššie uviedol, znaleckých posudkov bolo vypracovaných niekoľko, avšak princípom všetkých znaleckých posudkov bol znalecký posudok znalca menom O.. E. E., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2017 vypovedal, že cit.: „Boli so mnou vyšetrovatelia aj technik, oni mi vyznačili pne číslom a ja som každý jeden zameral a vložil do katastrálnej mapy“. Z tohto jeho vyjadrenia je absolútne zrejmé, že jeho znalecký posudok,

resp. posudky neboli vypracované s odbornou starostlivosťou, objektívne a nezávisle. To isté znalec O.. M. E. zopakoval na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2017, kde uviedol, aj kým bol ovplyvňovaný a kým bol nútený vykonať zameranie podľa pokynov, boli to policajti menom S. U. a J. R.. Následne všetci ostatní znalci vychádzali z takýchto údajov, ktoré evidentne boli získané nezákonne. Hlavne však znalec Národného lesníckeho centra - Znalecký ústav, ktorý na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu obž. P. P., či bol na mieste ťažby, o ktorej podal znalecký posudok, uviedol, že „bol, ale pre nárast drevín nebolo možné zistiť potrebné údaje a preto použil údaje iných znalcov a to O.. E. a O.. A.“. Obžalovaný je toho názoru, že takýto záverečný znalecký posudok je od samého začiatku nezákonný a ani súd nesmie takýto nezákonný znalecký posudok brať do úvahy, tobôž na základe neho určiť výšku škody a uložiť trest. Aj keď s poukazom, že poškodených odkazuje na civilné konanie, ale záver trestného senátu o výške škody je zadaný vo výroku napadnutého rozsudku. Podstata odvolania jeho odvolania spočíva v tom, že pokiaľ ho súd prvého stupňa neuznal ako obžalovaného za vinného z úmyselného trestného činu krádeže, nemal by ho uznať vinným ani z ďalšieho úmyselného trestného činu a to z prečinu porušovania ochrany stromov a krov, nakoľko bolo preukázané, že obž. P. P. neúmyselne, nesprávne vyznačil hranice lesného pozemku a stromov na výrub, nakoľko vychádzal z GPS prístroja a naviac lesný pozemok bol po ROEP (register obnovenej evidencie pozemkov) pootočený o 90 stupňov. Vzhľadom na to ani tu nie je daný jeho úmysel spáchať prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona. Preto mal súd prvého stupňa pri úmyselnom trestom čine porušovania stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona rovnako aplikovať poukaz na skutkový omyl negatívny v zmysle R 17/2016 ako aj rozsudku NS SR zo dňa 13.10.1992 sp. zn.: 7Tz/62/92, resp. Uznesenia NS ČR sp. zn.: 7Tdo/848/2005 zo dňa 19.10.2005. Pri tejto príležitosti dal do pozornosti odvolacieho súdu aj rozsudok OS Svidník sp. zn.: 9T/6/2017 zo dňa 16.05.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 8To/5/2020 zo dňa 05.03.2020. Na základe vyššie uvedeného ako obžalovaný preto týmto navrhol, aby odvolací súd jeho konanie posúdil ako negatívny skutkový omyl (viď R 17/2016, rozsudok NS SR sp. zn.: 7Tz/62/92) a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn.: 1T/39/2016 - 1200 zo dňa 20.05.2020 zrušil a sám rozhodol tak, že v zmysle § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného E. U. oslobodzuje spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom, alternatívne aby rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn.: 1T/39/2016 -1200 zo dňa 20.05.2020 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Rovnako tak obžalovaný H. P. v dôvodoch odvolania uviedol, že podal odvolanie čo do výroku o vine a treste, nakoľko považuje napadnutý rozsudok za nesprávny a nezákonný, vychádzajúci z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho zhodnotenia vo veci vykonaného dokazovania a nesprávneho právneho posúdenia veci. Skutková veta odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa je dôležitá pre odvolacie dôvody, nakoľko (obaja) obžalovaní boli pôvodne trestne stíhaní a obžaloba na nich podaná aj pre trestný čin krádeže, avšak v odsudzujúcom rozsudku ich súd prvého stupňa neuznal vinných z krádeže podľa § 212 Tr. zákona, ale len z prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovania a na strane 19 odôvodnenia uzavrel, že pokiaľ ide o zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona, neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže, nakoľko nebolo jednoznačne preukázané bez akýchkoľvek pochybností, že obžalovaní konali formou úmyslu, pričom súd prvého stupňa uzavrel, že obž. U. mal s vlastníčkou lesa p. Z. uzavretú kúpnu zmluvu o kúpe drevnej hmoty, vlastníčka cenu dreva vyfakturovala, kúpnu cenu obž. U. zaplatil a navyše mu spornú parcelu zameral priamo v teréne OLH obž. P. pomocou GPS signálu a preto nebola u obž. U. preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Obž. P. vyznačoval hranice podľa GPS a vychádzal z údajov z katastra a pokiaľ hranice označil nesprávne, nebolo to úmyselne, lebo ako vyplýva z vykonaných dôkazov, v rámci ROEP boli parcely otočené o 90 stupňov a preto z vykonaného dokazovania nebol jednoznačne preukázaný úmysel obž. P. vyznačiť hranice pozemkov aj na iné pozemky, resp. nie je subjektívna stránka preukázaná, lebo nebolo preukázané, aby obž. P. úmyselne označil stromy v rámci inej parcely ako parcely č. XXX/X vo vlastníctve p. Z.. Súd prvého stupňa teda jednoznačne konštatoval, že obž. P. nesprávne vyznačil hranice lesného pozemku a stromy na výrub, avšak tak neurobil úmyselne, nakoľko vychádzal z GPS prístroja a naviac lesný pozemok bol po ROEP pootočený o 90 stupňov. Je zrejme, že súd prvého stupňa neuznal obž. P. vinného z trestného činu krádeže, ktorý je úmyselným trestným činom, z dôvodu, že nebola preukázaná subjektívna stránka - úmysel obž. P. spáchať trestný čin. Pri zachovaní totožnosti skutku však súd prvého stupňa uznal obž. P. vinného z prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, ktorý je rovnako úmyselným trestným činom. Súd prvého stupňa mal za to, že obžalovaní porušili zákon č. 326/2005 Z.z. o lesoch, a to konkrétne § 22, ktorý upravuje ťažbu a § 23, ktorý upravuje zásady vykonávania ťažby. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 326/2005 Z.z. ťažba je úmyselná; podľa programu starostlivosti o

lesy, a to pri výchove lesa ako výchovná ťažba a pri obnove lesa ako obnovná ťažba. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. ťažba sa môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu hospodára. Vyznačenie ťažby sa nevyžaduje pri výchove lesa v lesných porastoch s vekom do 50 rokov. Písomný súhlas na ťažbu sa nevyžaduje pri prečistkách bez predpísaného objemu ťažby dreva v platných programoch starostlivosti o lesy. Ťažba na lesnom pozemku podľa § 39 ods. 1 písm. e) sa môže vykonať len na základe rozhodnutia podľa § 28 ods. 7 alebo na základe písomného súhlasu orgánu štátnej správy lesného hospodárstva; na vydanie súhlasu sa nevzťahuje správny poriadok. S poukazom na uvedené je zrejmé, že obž. U. vykonával ťažbu na základe písomného súhlasu hospodára obž. P. a po vyznačení ťažby obž. P.. Podstata odvolania obžalovaného spočíva v tom, že pokiaľ súd prvého stupňa neuznal obžalovaného vinným z úmyselného trestného činu krádeže, nemohol ho uznať vinným z ďalšieho úmyselného trestného činu porušovania ochrany stromov a krov, nakoľko pokiaľ bolo preukázané, že obž. P. neúmyselne nesprávne vyznačil hranice lesného pozemku a stromy na výrub, nakoľko vychádzal z GPS prístroja a navyše lesný pozemok bol po ROEP pootočený o 90 stupňov, nie je daný ani jeho úmysel spáchať prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona. Pri úmyselnom trestnom čine porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona mal súd prvého stupňa rovnako aplikovať poukaz na skutkový omyl negatívny v zmysle rozhodnutia R 17/2016 ako aj rozsudku NS SR zo dňa 13.10.1992, sp. zn. 7Tz 62/92, resp. uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 3Tdo/848/2005 zo dňa 19.10.2005 „zistený negatívny skutkový omyl o podmienkach trestnej zodpovednosti za krádež vylučuje úmysel a vedomú nedbanlivosť. Nemusí sa dotýkať nedbanlivosti nevedomej. Keďže však trestný čin krádeže je deliktom výlučne úmyselným, potom i prípadne zistená nevedomá nedbanlivosť by bola právne irelevantná. Za trestný čin krádeže preto z dôvodu nedostatku subjektívnej jeho stránky nemal byť uznaný trestne zodpovedným". Ak sa teda obžalovaný riadil GPS prístrojom a programom LGIS a podľa týchto programov nesprávne zameral hranice pozemkov, keďže predmetný pozemok bol po ROEP v katastrálnych mapách a programe LGIS otočený o 90 stupňov, konal obžalovaný v skutkovom omyle nielen ohľadne trestného činu krádeže, ale aj ohľadne trestného činu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona, ktorý je rovnako úmyselným trestným činom. Obž. P. nemal úmysel vyznačiť stromy na výrub na susednej parcele EKN č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, k.ú. W., nemal úmysel porušiť ustanovenia zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch o ťažbe a vyznačovaní ťažby, ani nekonal v rozpore s lesným hospodárskym plánom. Na strane 21 odôvodnenia totiž súd prvého stupňa sám uviedol, že bol vyťažený menší objem drevnej hmoty ako stanovoval lesný hospodársky plán, ktorý za uvedené obdobie umožnil vyťažiť 1200 m³ a obž. P. vyznačil 750 m³. Úvaha súdu prvého stupňa, že tento objem bol vyťažený len za 3 mesiace, je irelevantná. Súd prvého stupňa namieta ďalšie na strane 21 odôvodnenia, že sporným nie je množstvo, ale skôr spôsob, akým ťažba prebehla a ako je zrejmé zo zákona o lesoch, je možné ťažiť iba so súhlasom lesného hospodára, čo bolo dodržané. Obž. P. nezodpovedá za konanie obž. U., ak tento vykonával ťažbu od 01.05.2013 a prvý súhlas bol daný až dňa 29.06.2013. Na takejto ťažbe ani porušení zákona č. 326/2005 Z.z. sa obž. P. s obž. U. nedohodol a nezavrel žiadnu dohodu o spolupáchateľstve. Ak aj obž. P. označoval sprejom stromy určené na výrub pred vydaním súhlasu OLH (obž. P.), nešlo o úkon ťažby a výslovne upozornil obž. U., že s výrubom môže začať až po vydaní súhlasu OLH. Obž. P. nesúhlasí ani so záverom súdu prvého stupňa, že neboli označené jednotlivé stromy, ale pásy, ktoré sa mali vyrúbať. Z ohliadky na mieste samom a fotodokumentácie v súdnom spise, ale aj výsluchu svedkov a znalcov vyplynulo, že vyrúbané stromy počítali tak, že spočítali pne označené sprejom, z čoho je zrejmé, že boli označené jednotlivé stromy na výrub a nie pásy na výrub. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2017 bol vypočutý znalec O.. A., ktorý uviedol, že nebol na mieste samom a vychádzal len z údajov vo vyšetrovacom spise, pričom nevedel z fotografií rozlíšiť, ktoré stromy boli čerstvo spílené a ktoré už predtým. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2017 bol vypočutý znalec O.. H., ktorý uviedol, že pomeril všetky stromy, ktoré boli vyrúbané bez ohľadu na to, kedy prebehla ťažba, pričom vychádzal len z tvrdení zadávateľa p. T., že predtým tam ťažba nebola vykonávaná, avšak potvrdil, že tam boli staršie aj novšie pne. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2017 bol vypočutý znalec O.. E., ktorý uviedol, že bol pribratý vyšetrovateľom na sľub a zameral pne po vyrúbaní stromov. Uviedol, že po ROEP došlo k otočeniu parcely a v čase skutku už bolo po ROEP. Uviedol, že jemu ukazovali vyšetrovatelia pne a stromy a on ich zameral a vložil do katastrálnej mapy. Uviedol, že k chybe došlo asi pri prevode súradníc GPS do súradníc JSTK, nakoľko jeho GPS prístroj automaticky prepočíta súradnice, ale GPS prístroj obž. P. bol ručný a neprepočítal to a tým, že obž. P. nebol geodet, nemusel vedieť, že mu to zle prepočítalo, lebo O.. E. mal odchýlku 0,1 cm a obž. P. 5 cm. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2019 bol vypočutý znalec O.. T. za znalecký ústav, ktorý uviedol, že vypracovali ZP č. 3/2018, vykonali obhliadku na mieste samom v teréne s meraním, kde získali údaje o objeme dreva, avšak vychádzali zo znaleckého posudku O.. A., nakoľko pri obhliadke nebolo možné zistiť pne a nárast bol taký veľký, že znemožňoval zameranie. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.09.2017

bol vypočutý vyšetrovateľ PZ mjr. S. U., ktorý uviedol, že uskutočnil 3 (tri) obhliadky na mieste samom, a to prvú 2 (dva) týždne po pridelení spisu dňa 14.08.2013, kde mu stromy ukazovali lesníci, druhú dňa 17.09.2015, kde vyšetrovateľ ukazoval O.. E. pne a on podľa GPS zamerl miesto pňa a pozemok (zamerl všetky pne bez ohľadu na pozemok) a tretiu dňa 01.10.2015, kde merali úsek pod lesnou cestou po pravej strane pri potoku, kde merali staršie aj novšie pne, bol tam výrub, ktorý ešte nebol pri prvej obhliadke. Obžalovaný upriamuje pozornosť odvolacieho súdu na fotografie v súdnom spise, z ktorých je zrejmé, že pne na fotografiách sú označené sprejom, pričom svedkovia vypovedali, že každý peň bol sprejom označený, buď oranžovým sprejom alebo iným sprejom. Pokiaľ ide o tzv. holorubnú ťažbu, na ktorú poukazuje súd prvého stupňa, kde mal za to, že malo ísť o obnovnú ťažbu, poukazuje obžalovaný na to, že dňa 15.05.2014 bola celoslovenská kalamita s názvom „Žofia“, ktorá spôsobila lámanie stromov a preto sú pochybnosti, ktoré stromy boli vyrúbané obž. U. a ktoré boli vyrúbané až po kalamite za účelom očistnej ťažby po kalamite. Obžalovaný naďalej poukazuje aj na to, že hranice lesného pozemku vymieral ako zamestnanec spoločnosti J. A., so sídlom C. 7, XXX XX T. T. IČO: 36 669 105, z ktorého dôvodu nie je trestne zodpovedný obžalovaný a môže byť len pracovnoprávne zodpovedný voči zamestnávateľovi titulom nedbanlivostného výkonu závislej práce so zodpovednosťou z nedbanlivosti do 4-násobku jeho priemernej mesačnej mzdy. Záverom poukazuje obžalovaný na to, že na podobnom skutkovom a právnom základe bol postavený aj podobný skutok výrubu lesného porastu v k.ú. S. R., kde obžalovaný bol obžalovaný tiež z porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že nesprávne označil vlastnícku hranicu a vyznačil ťažbu, v ktorej konal Okresný súd Svidník pod sp. zn. 9T/6/2017, kde obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 9T/6/2017-576 zo dňa 16.05.2019, pričom uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8To/5/2020-625 zo dňa 05.03.2020 bolo odvolanie prokurátora zamietnuté a teda oslobodzujúci rozsudok súdu je právoplatný, pričom Okresný súd Svidník ako aj Krajský súd v Prešove rovnako uznali skutkový omyl negatívny. V citovanom uznesení Krajského súdu v Prešove je uvedené na str. 8, že znalec O.. E. konštatoval, že síce obžalovaný P. nepostupoval správne pri zadávaní údajov do svojho GPS prístroja a musel urobiť nejakú chybu pri zadávaní údajov, no znalec nevedel identifikovať príčinu chybného zamerania. Na str. 9 je uvedený záver odvolacieho súdu, že nakoľko nebola zistená príčina chybného zamerania pozemkov, nemožno tieto pochybnosti hodnotiť v neprospech obžalovaného a vyvodzovať úmyselné zavinenie obžalovaného v podobe nielen priameho ale aj nepriameho úmyslu neoprávnene a účelovo označiť pozemky, aby na nich bol vykonaný neoprávnený výrub a aby tým bolo zasiahnuté do záujmu štátu na ochrane cudzieho vlastníctva. V prípade obžalovaného teda neboli zistené všetky podmienky na vyslovenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin krádeže ani porušovania ochrany stromov a krov. S poukazom na uvedené, obžalovaný navrhol, aby odvolací súd posúdil konanie obžalovaného ako negatívny skutkový omyl (viď. R 17/2016 rozsudok NS SR sp. zn. 7Tz/62/921 a rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 1T/39/2016-1200 zo dňa 20.05.2020 zrušil a sám rozhodol tak, že v zmysle § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného H. P. oslobodil spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom, alternatívne, aby rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 1T/39/2016-1200 zo dňa 20.05.2020 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Taktiež písomne odôvodnené odvolanie v neprospech oboch obžalovaných čo do výroku o vine a treste podal aj okresný prokurátor, ktorý po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku v konfrontácii s pôvodným výrokom obsiahnutým v obžalobnom návrhu u oboch obžalovaných uviedol, že vo veci okresný súd nerozporoval skutkové zistenia obsiahnuté obžalobou, a teda tieto máme vykonaným dokazovaním za preukázané, a to nad akúkoľvek pochybnosť. Vo vzťahu k právnomu záveru súdu o nedbanlivosti pokrývajúcej konanie oboch obžalovaných však zastáva odlišný právny názor, ktorý podľa neho bez pochybností z vykonaného dokazovania, a to nielen v prípravnom konaní, ale i v konaní pred súdom vyplynul. Má za to, že konanie oboch obžalovaných je vo vzťahu k skutkom obžaloby plne pokryté minimálne nepriamym úmyslom, keďže obaja obžalovaní tak ako každý priemerne zmýšľajúci človek vedeli, že označením stromov na výrub, ich vyťažením s následným odpredajom drevnej hmoty nad rámec počtu stromov, na ktoré boli udelené súhlasy na ťažbu, môžu porušiť alebo ohroziť záujem chráneného Tr. zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobia, s tým aj boli uzročení. Okresný prokurátor tiež uviedol, že v danom prípade sa jedná o typický spôsob spáchania trestného činu krádeže drevnej hmoty po jej nelegálnom výrube, a to v tom smere, že páchatel/páchatelia pri označovaní stromov určených na legálny výrub vedome označí na výrub i stromy, ktoré nie sú predmetom kúpnej zmluvy s predmetom kúpy drevná hmota (tak ako tomu bolo i v tomto prípade), a takto označené stromy, na ktoré sa už uzavretá zmluva nevzťahuje, stojace v blízkosti stromov, ktoré môže legálne vyťažiť na základe uzavretej zmluvy následne v priebehu legálnej ťažby vyrúbe (tak ako tomu bolo i v

tomto prípade). Pri danom druhu trestnej činnosti sa v zmysle „modus operandi“ páchatelov spravidla jedná o nelegálny výrub - krádež stromov zo susedných lesných pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve iných fyzických/právnických osôb, ako pozemky na ktorých vykonáva páchatel/páchatelia v rozhodnej dobe (rovnakom čase) legálnu ťažbu. V prípadnom trestnom konaní, najčastejšie práve po zistení ich „omylu“ vlastníckmi susedných parciel, sa takýto páchatelia bránia tým, že za hranicu prešli „omylom“ resp., že oni v tej dobe ťažili len stromy, ktoré mohli ťažiť. Samozrejme, za účelom zakrytia trestnej činnosti je nelegálna drewná hmota vyvázaná na legálne vystavené papiere, a to doklady o pôvode drewnej hmoty vystavené k legálnej ťažbe. V tomto prípade páchatelia konali v úzkej súčinnosti, na základe dohody medzi sebou, kde práve vzniknutý rozdiel v počte stromov, na ktoré bolo udelené platne povolenie na výrub a stromov skutočne vyťažených, nepovažuje za nepodstatný, pričom súd sa tomuto vo svojich úvahách vôbec nevenoval. Jednoducho povedané, ak máme vydané súhlasy na ťažbu 384 kusov stromov druhu Buk a 8 kusov stromu druhu Jedľa súhrne, nemôžeme uvažovať o omyle páchatelov v prípade, ak v skutočnosti vyrúbu všetky stromy v rámci udelených súhlasov na parcelách, na ktoré majú uzavretú platnú zmluvu a zároveň v rovnakom čase stovky stromov nad rámec udelených povolení zo susedných lesných pozemkov, vo vzťahu ku ktorým nemajú žiadny právny titul, pričom v neposlednom rade takto nelegálne vyťaženú drewnú hmotu páchatelia odpredajú. V tomto kontexte, vo vzťahu k vyvodeniu úmyslu poukázal na dlhoročné skúsenosti oboch obžalovaných v tejto oblasti (nehovoriac o „odbornej spôsobilosti obž. H. P.), ako i na príslušnú zákonnú úpravu, ktorou sa vykonávateľ ťažby (obž. E. U.) musel pri výrube akýchkoľvek stromov riadiť, pričom to, že vykonávateľ ťažby má zákonné povinnosti pri výkone ťažby, obžalovaný H. P. ako odborný lesný hospodár vedel. Podľa ust. § 23 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch (ďalej len „zákon o lesoch“) v znení neskorších predpisov sa ťažba môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu hospodára, kde podľa ods. 2 citovaného ustanovenia je vykonávateľ ťažby povinný na vyzvanie orgánu štátnej správy lesného hospodárstva, člena lesnej stráže alebo príslušníka Policajného zboru predložiť súhlas podľa odseku 1. Je zrejme, že obžalovaní zneužili rozsah ťažby, ktorý je napr. aj privolanými policajmi ťažko preukázateľný, ak sa im osoba vykonávajúca ťažbu preukáže riadnym súhlasom a kúpnu zmluvou. V takomto prípade, ani zasahujúca hliadka polície nemá GPS prístroje, aby zamerala každý vyťažený strom. Obžalobou citované súhlasy na ťažbu vystavené obž. H. P., mali preto logicky slúžiť na tzv. zakrytie trestného činu, pre prípady napr. policajnej kontroly, pričom obž. H. P., ako odborný lesný hospodár a v zmysle zabezpečených dôkazov odborne spôsobilá osoba, bol podľa príslušných ustanovení zákona o lesoch upravujúcich činnosť, povinnosti a oprávnenia hospodára (§ 48 zákona o lesoch) povinný organizovať a usmerniť hospodárenie v lese, a teda i predmetnú ťažbu, pričom pri tejto činnosti je zodpovedný za plnenie povinností. Predsa ak odborný lesný hospodár vydá povolenie na ťažbu na 392 stromov, nemôže bez jeho vedomia dôjsť k ťažbe stoviek stromov nad rámec udelených súhlasov. Podľa ust. § 48 ods. 2 písm. d) zákona o lesoch je odborný lesný hospodár povinný kontrolovať a evidovať práce vykonávané v lese (a teda aj výkon ťažby), podľa písm. e) viesť lesnú hospodársku evidenciu a evidenciu podľa osobitných predpisov, a najmä písm. k) zabezpečiť a kontrolovať vyznačenie ťažby, a teda u obž. H. P. sa zjavne nemôže jednať o nedbanlivosť v podobe neplnenia si základných povinností odborného lesného hospodára, ale o úmyselné protiprávne konanie. S ohľadom na vyššie rozpísané okolnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove, po preskúmaní trestného spisu a vyššie uvádzaných skutočností zrušil výrok rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/39/2016, vyhlásenému dňa 20.05.2020 a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne aby pri zachovaní totožnosti skutku ako aj výroku o vine uznal oboch obžalovaných, v jednočinnom súbehu, za vinných i zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona a týmto ukladal primerané nepodmienečné tresty, ako aj tresty zákazu činnosti v oblasti lesného hospodárenia.

Napokon písomne odôvodnené odvolanie voči označenému rozsudku podali aj poškodení O.. E. T., E. E., rod. W., C. U., E.. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, E. F. XXXX/X, H. a v právnom nástupníctve po pôvodnom poškodenom R. Q. - I. Q., R. Q., J. P., spoločne zastúpení JUDr. Danielou Strakovou, proti výroku rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku poškodených tak, že ich odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pričom uviedli, že pokiaľ ide o nároky zastúpených poškodených vlastníkov lesných pozemkov parc. č. XXX/X zap. na LV č. XXX kat. úz. W. a parc. č. XXX/X zap. na LV č. XXX kat. úz. W., majú za to, že vykonaným dokazovaním, najmä zdokumentovaním vyrúbanej drewnej hmoty pri ohliadke vykonanej v dňoch 14.08.2013 a 29.10.2013, bol vierohodne preukázaný počet kusov neoprávnené vyrúbanej drewnej hmoty z dotknutých parciel E-KN XXX/X a E-KN XXX/X patriacich poškodeným a objem takto odcudzenej drewnej hmoty bol zistený vykonaným znaleckým dokazovaním podľa znaleckých posudkov O.. A. č. 1/2014 a jeho Doplnku č. 13/2017, na ktoré nadväzuje

aj konečný Znalecký posudok F. A. centra - Znaleckého ústavu, pod č. 3/2018 a jeho Doplňenia č. 1 pod znaleckým úkonom č. 3/2019. Pokiaľ ide o hodnotu odcudzenej drevnej hmoty, táto bola v Doplnení č. 1 k Znaleckému posudku č. 3/2018 pod č. znaleckého úkonu 3/2019, stanovená ako hodnota vyťaženého dreva „na pni“, keď od pôvodne určenej hodnoty drevnej hmoty v ZP č. 3/2018 vychádzajúcej z úrovne „predajnej ceny“ boli odpočítané „oprávnené“ náklady na ťažbu, manipuláciu, približovanie dreva a primeraného podielu režijných nákladov. Hoci by poškodení mali výhrady voči takto zníženej škode, ktorá odpočítava obžalovaným len „predpokladané“ náklady, nie však skutočne preukázané, a ich výška by pri priamej ťažbe a predaji dreva uskutočňovanej vlastníckmi - poškodenými, mohla byť podstatne nižšia, poškodení prispôbili a upravili svoje nároky výsledkom dokazovania podľa záverečnej časti v Doplnení č. 1 - Znalecký úkon 3/2019 v ZP č. 3/2018, tak, že: pokiaľ ide o škodu na parcele E-KN XXX/X kat. úz. W., spôsobenú neoprávneným výrubom drevnej hmoty, bola škoda ustálená posledným (konečným) znaleckým posudkom vo výške 14.846,88 eur, čím takto došlo k vzniku škody pre poškodených: pre O.. E. T., nar. XX.XX.XXXX, za podiel 1/2 v E-KN XXX/X, vo výške 7.423,44 EUR, pre E. W. nar. XX.XX.XXXX, (vydatá E.) za podiel 1/2 v parcele E-KN XXX/X, vo výške 7.423,44 eur. Ďalej pokiaľ ide o škodu na parcele E-KN XXX/X kat. úz. W., spôsobenú neoprávneným výrubom drevnej hmoty, bola škoda ustálená posledným (konečným) znaleckým posudkom vo výške 13.257,39 EUR, čím takto došlo k vzniku škody pre poškodených: pre O.. E. T., nar. XX.XX.XXXX, za podiel 1/2 v E-KN XXX/X, vo výške 6.628,69 EUR; pre právnych nástupcov neb. R. Q., za podiel 1/12-ina v parcele E-KN XXX/X, t.j. pre I. Q., R. Q. a J. P., spoločne a nerozdielne vo výške 1.104,78 EUR; pre U. C., nar. XX.XX.XXXX, za podiel 1/12-ina v parcele E-KN XXX/X, vo výške 1.104,78 EUR; pre E.. E. Q., nar. XX.XX.XXXX, za podiel 3/12-iny v parcele E-KN XXX/X, vo výške 3.314,35 EUR. Majú za to, že prvostupňový súd mal všetky podklady zistené vykonaným dokazovaním k tomu, aby jednotlivým poškodeným priznal nárok na náhradu škody voči obžalovaným spoločne a nerozdielne, a nevystavoval poškodených ďalšiemu zbytočnému civilnému konaniu, v ktorom už nie je potrebné vykonať žiadne ďalšie dokazovanie o výške spôsobenej škody. Navrhli preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že zaviazal obžalovaných E. U. a H. P. na náhradu spôsobenej škody v takom rozsahu a v prospech poškodených tak, ako to upresnili jednak pred vyhlásením rozsudku, v písomnom podaní zo dňa 26.02.2020, na základe Znaleckého posudku č. 3/2018 a jeho Doplňku č. 1. a opätovne navrhli v uvedenom písomne odôvodnenom odvolaní.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pritom by prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva aj skutočnosť, ako okresný súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné, a preto na tieto krajský súd aj poukazuje.

Proti rozsahu dokazovania vo svojich odvolaniach napokon nič nenamietal ako prokurátor tak obaja obžalovaní a považujú ho za dostačujúce. Nesúhlasia však s tým, ako prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil.

V tomto smere krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil tak, ako na to správne poukázal aj okresný prokurátor, že aj napriek riadne a v náležitom rozsahu vykonanému dokazovaniu okresný súd z jeho obsahu nevyvodil celkom správne skutkové a v nadväznosti na to ani právne závery, čo sa následne odrazilo aj v správnosti výroku o vine a treste vyhláseného rozsudku.

Išlo však iba o také chyby, ktoré po doplnení vo výroku o vine (skutkovej vete) a treste po čiastočnom zopakovaní dokazovania na verejnom zasadnutí bolo možné opraviť aj v odvolacom konaní.

Za tým účelom preto krajský súd ako už bolo naznačené dokazovanie, doplnil a to čítaním svedeckej výpovede obžalovaného H. P. z prípravného konania zo dňa 19.11.2015 z č.l. 554-556 a jeho následným výsluchom a rovnako tak čítaním svedeckej výpovede obžalovaného E. U. z prípravného konania zo dňa 19.11.2015 z č.l. 564-566 a jeho výsluchom k skutočnostiam ním uvádzaným v tejto výpovedi. Bol

tiež vypočítaný svedok R. Q., ktorému pred tým bola tiež prečítaná jeho výpoveď zo dňa 14.12.2015 z č.l. 613-615. Ďalej krajský súd podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal časť znaleckého posudku O.. E. č. 80/2013 z č.l. 119-121 z listu z č.120, ktorý bol vypracovaný ku dňu 10.10.2013, časť znaleckého posudku č. 80/A/2013 z č.l. 123, ktorý bol vypracovaný dňu 28.11.2013 a znalecký posudok č. 3/2018, doplnenie k nemu vypracované č. 1 3/2019 F. z č.l. 1100-1106.

Na základe takto doplneného dokazovania potom krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne na podklade dôkazov už vykonaných okresným súdom a po doplnení znenia skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku posúdil konanie obžalovaných E. U. a H. P. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31.12.2016 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.09.2015, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona a to z dôvodov ako budú nižšie rozvedené.

Pri náprave tohto pochybenia sa krajský súd sústredil na posúdenie dôkazov produkovaných v rámci dokazovania a skutočností z nich plynúcich tak, ako ich v odôvodnení v odvolaní napadnutým rozsudkom hodnotil okresný súd v konfrontácii s odvolacími námietkami oboch obžalovaných a okresného prokurátora.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že podstatný obsah odvolacích námietok obžalovaných, ktorými argumentovali, už predniesli v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa náležitým spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj odvolací súd v tomto rozsahu osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňal o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaných E. U. a H. P..

V prvom rade krajský súd zistil, že obsah odvolacích námietok obžalovaných nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotia a vykladajú vo svoj prospech nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými, produkovanými v rámci dokazovania.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

V tomto prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, obaja obžalovaní (opierajúc sa o spôsob ich obrany) v rámci dokazovania nepredložili nové dôkazy, resp. argumenty, ktoré by zistené skutočnosti z dôkazov zabezpečených v rámci prípravného konania, (ktorých obsah sa zákonným spôsobom preniesol do dokazovania na hlavnom pojednávaní), spochybnili, resp. vyvracali, ale práve naopak.

Podstata ich argumentácie v rámci obrany má spočívať v tom, že síce nepopierajú, že došlo k výrubu drevnej hmoty mimo lesného pozemku evidovaného na parcele EKN číslo XXX/X v katastrálnom území W. obce G., no ak k tomu došlo, tak nie úmyselne, konali tak nevedome, nakoľko obžalovaný P. v dobrej viere postupujúc štandardným spôsobom v takýchto prípadoch a použijúc na to príslušné prístrojové zariadenie mal vyznačiť- vytýčiť nie úmyselne, ale nevedomky nesprávne hranicu, na severnej strane pozemku KN XXX/X susediaceho s lesnými pozemkami parcely KN číslo XXX/X, číslo XXX/X, či číslo

XXX/ 3, na ktorých malo dôjsť k neoprávnenému výrubu stromov a súčasne obžalovaný E. U. vykonal realizáciu výrubu týchto stromov na podklade usmernenia obžalovaného H. P., ktorý určil hranice výrubu a predovšetkým mal označiť stromy, ktoré boli určené na výrub. Za danej situácie tak, ako to správne mal podľa ich názoru aj právne posúdiť okresný súd, konali obžalovaní v skutkovom omyle, nevediac, že vyrúbali stromy mimo lesného pozemku pani Z., na ktorom mali oprávnenie vykonávať výrub stromov na základe riadne uzavretej kúpnej zmluvy na vyťažené drevo a za súčasného súhlasu, resp. povolenia odborného lesného hospodára, ktorým bol obž. P..

Používajúc túto argumentáciu súčasne malo platiť, že pokiaľ obom obžalovaným nebol preukázaný úmysel vo vzťahu k naplneniu úmyselného trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zákona, pokiaľ konali v skutkovom omyle, tak toto zistenie okresného súdu predsa zároveň vylučuje, aby sa súčasne mohli dopustiť (za čo aj boli uznaní vinnými v posudzovanom prípade) úmyselného trestného činu - prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.09.2015 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Oproti týmto tvrdeniam obžalovaných v tomto smere krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil nasledovné.

V prvom rade k totožnej námietke oboch obžalovaných spočívajúcej v nezákonnom spôsobe získania rozhodujúcich podkladov pre vykonanie znaleckého skúmania za účelom zistenia rozsahu neoprávnene vykonaného výrubu drevín, určenia ich druhu, množstva a napokon aj ich celkovej hodnoty krajský súd uvádza.

Obaja obžalovaní opakovane zvýrazňovali, že podkladom pre všetky z celého radu vykonaných znaleckých posudkov v posudzovanom prípade zameraných na určenie rozsahu neoprávneného výrubu drevín a nakoniec aj pre rozhodujúci (z hľadiska ustálenia výšky spôsobenej škody) znalecký posudok F. - znaleckého ústavu, znalecký úkon číslo 3/2018 v spojení s jeho Doplnením č. 1 znaleckého úkonu číslo 3/2019, boli rozhodujúcim podkladom znalecké posudky znalca O.. E. E. č. 80/2013, vypracovaný ku dňu 10.10.2013, znaleckého posudku č. 80/A/2013, vypracovaný dňu 28.11.2013 a jeho doplnku pod č. 50/2014 vypracovaného ku dňu 21.04.2014 - ktorými bola určená hranica výrubu drevnej hmoty za hranicou lesného pozemku EKN XXX/X, ktorého majiteľkou bola p. Z., na ktorom mal byť pôvodne realizovaný výrub ťažobnou skupinou obž. U. na základe takto nesprávne vytyčenej hranice obž. P., no predovšetkým bol určený celkový rozsah vyrúbanej drevnej hmoty mimo lesného pozemku EKN XXX/X v počte kusov 286 na lesných pozemkoch EKN č. XXX/X, č. XXX/X a č. XXX/X.

Znalec O.. E. mal práve pri ustálení uvedených záverov vychádzať z obhliadky miesta činu vykonanej spoločne vo veci (postupne) konajúcimi vyšetrovateľmi S. U. a J. R., v rámci ktorej mal byť nútený vykonať zameranie pňov po výрубе podľa ich pokynov, čím mal byť nimi ovplyvňovaný - menovaní vyšetrovatelia mu mali pri obhliadke miesta činu (miesta výrubu) určovať, ktoré pnie má zamerať a v akom rozsahu a počte.

Takto nezákonne zistený dôkaz o rozsahu výrubu, bol potom vlastne podkladom aj pre nasledujúce znalecké posudky určujúce hodnotu vyrúbaných drevín mimo lesného pozemku p. Z. nakoniec aj pre rozhodujúci (z hľadiska ustálenia výšky spôsobenej škody) znalecký posudok F. - znaleckého ústavu, znalecký úkon číslo 3/2018 v spojení s jeho Doplnením č. 1 znaleckého úkonu číslo 3/2019 a rovnako potom určovali nielen kvalifikačný moment pre právne posúdenie konania obžalovaných z hľadiska závažnosti konkrétne kvalifikovaných skutkových podstát žalovanej trestnej činnosti, ale predovšetkým rozsah škody spôsobenej konaním obžalovaných, ktorú by mali poškodeným uhradiť.

K doposiaľ uvedenému je potrebné v prvom rade uviesť, že krajský súd nezistil žiadne pochybenie porušujúce procesný predpis v postupe vo veci konajúcich orgánov činných v trestnom konaní pri zisťovaní rozsahu a druhu vyrúbaných drevín, ktoré majú v posudzovanom prípade predstavovať následok protiprávneho konania obžalovaných za spáchanú trestnú činnosť.

V uznesení o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku, ktorým bolo začaté trestné stíhanie pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/,ods. 4 písm. a/ Tr. zákona je totižto uvedené, že trestné stíhanie v posudzovanej veci bolo začaté obhliadkou miesta činu zo dňa 14.08.2013 tak, ako to procesný predpis v označenej ustanovení predpokladá.

Podľa § 154 ods. 1 Tr. poriadku, obhliadka sa vykonáva, ak majú byť priamym pozorovaním objasnené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, najmä ak by mohli byť zistené alebo zaistené akékoľvek stopy. Obhliadky sa môže zúčastniť osoba, ktorá vykonáva odbornú činnosť, alebo príbratý znalec.

Podľa § 154 ods. 2 Tr. poriadku, pri vykonaní obhliadky sa vždy spíše zápisnica, ktorá musí obsahovať úplný opis predmetu obhliadky. K zápisnici treba pripojiť zvukové, obrazové alebo obrazovo-zvukové záznamy, náčrty a iné vyhotovené dokumenty a pomôcky.

Podľa 154 ods. 3 Tr. poriadku, obhliadku vykonáva orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd.

Podľa 141 ods. 1 Tr. poriadku, ak sú na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, vyžiada orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu odborné vyjadrenie mimo znaleckú činnosť vykonávanú podľa osobitného zákona. V jednoduchých prípadoch sa možno uspokojiť s písomným potvrdením, o ktorého správnosti nie sú pochybnosti.

Podľa 142 ods. 1 Tr. poriadku, ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, príberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie znaleckého posudku. Ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť zložitej, príberú sa dvaja znalci. Dvoh znalcov treba pribrať vždy, ak ide o pitvu mŕtvoly.

Podľa 147 ods. 1 Tr. poriadku, vo výnimočných a obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie alebo na preskúmanie posudku znalca môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd pribrať na podanie znaleckého posudku znalecký ústav.

Podľa 147 ods. 3 Tr. poriadku, znalecký ústav alebo právnická osoba pribratá na podanie znaleckého posudku podľa odseku 2 je povinná spracovať znalecký posudok písomne, v ktorom uvedie osoby, ktoré sa na spracovaní znaleckého posudku podieľali, a ich prípadné rozdielne závery. Ak pri spracovaní znaleckého posudku dospeli k zhodným záverom, určí sa v znaleckom posudku osoba, ktorá môže byť ako znalec vypočutá na účely trestného konania.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 14.08.2013 na čl.151-182 vyplýva, že ju vykonali v prítomnosti vo veci konajúceho vyšetrovateľa kpt. Mgr. S. U. a kriminalistického technika a zúčastnili sa jej okrem iného O.. E. E. - ako pracovník vykonávajúci meranie GPS, R. Q., (ako pôvodného oznamovateľa protiprávneho konania obžalovaných) a predsedu lesného družstva R. W., no predovšetkým aj v prítomnosti H. P. ako odborného lesného hospodára, ktorý realizoval zameranie lesného pozemku E. Z..

Pri tomto úkone trestného konania bol za prítomnosti H. P. zdokumentovaný (zistený) počet stromov označených oranžovou farbou vo výške asi 1,5 m na kmeni, ktorými mal H. P. označiť hranice pozemku p. Z. no predovšetkým ich rozmiestnenie v teréne so zameraním prístrojom GPS a určením ich súradníc na mape. Súčasne boli zistené pne vyrúbaných stromov po hranici lesného porastu označeného oranžovou farbou v počte 54 kusov dreveniny buk, ktoré boli taktiež zamerané prístrojom GPS a údaje následne prenesené do katastrálnej mapy. Obž. H. P. ako osobne zúčastnený na uvedenom úkone zápisnicu z jeho výkonu podpísal bez vznesenia akýchkoľvek námietok.

Uvedené zistenie zabezpečené vecne príslušným orgánom činným v trestnom konaní za použitia úkonu trestného konania na to určeného boli potom podkladom pre vypracovanie v poradí prvého znaleckého posudku znalca O.. E. E. vypracovaného ku dňu 10.10.2013 pod č. 80/2013, ktorý dokazuje nesprávne zameranie hraníc pozemku EKN XXX/X p. Z., presahujúc jeho hranicu smerom do parciel lesných pozemkov KN číslo XXX/X, číslo XXX/X, či číslo XXX/ 3.

Rovnakému zákonu zodpovedajúcemu postupu potom podlieha vypracovanie znaleckého posudku O.. E. E. č. 80/A/2013, vypracovaný dňu 28.11.2013 a jeho doplnku pod č. 50/2014 vypracovaného ku dňu 21.04.2014, ktorému taktiež predchádzala riadne vykonaná obhliadka miesta činu zo dňa 29.10.2013 za účasti menovaného znalca, ktorý preskúmateľným spôsobom ustáli počet vyrúbaných stromov 286 kusov mimo pozemku p. Z.. V tejto súvislosti krajský súd len zvyrazňuje, že obe obhliadky miesta činu

boli vykonané v 10 -11 mesiaci roku 2013, pričom vetrová kalamita Žofia sa prehnala Slovenskom v dňoch 14.-15.05.2014.

Vecne a mieste príslušný orgán činný v trestnom konaní - vyšetrovateľ, teda štátom na to určená osoba, štátny orgán ma nielen právo, ale predovšetkým povinnosť pri úkone trestného konania, byť tým subjektom, kto úkon trestného konania riadi, organizuje, pričom je procesne nezávislý, kde jeho rozhodujúcim kritériom je postupovať podľa zákona. Inak povedané, z pohľadu argumentácie obžalovaných, práve zásadnú pochybnosť o zákonnosti vykonaného dôkazu by totižto spôsobila skutočnosť, pokiaľ by si na mieste spornej časti výrubu drevín, na mieste činu, rozsah spáchaného trestného činu určil sám znalec, bez asistencie vyšetrovateľa, či dokonca osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, ktorý sa má ešte len vyšetriť. Je potrebné predsa ešte raz zvýrazniť, že v posudzovanom prípade bol pri prvotnom úkone - obhliadke miesta činu - prítomný aj H. P., kde sa stanovila hranica ním vyznačená v teréne podľa stromov označených oranžovými značkami, ako to opakovane aj uvádzal vo svojich výpovediach rovnako ako obž. U., no predovšetkým svedok H. P., ktorý samotný výrub na pokyn obž. U. realizoval.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného vo svojom súhrne má krajský súd za to, že takto prednesené námietky obžalovaných spochybňujúce zákonnosť získania rozhodujúcich podkladov pre ustálenie rozsahu následku spôsobeného protiprávnym konaním obžalovaných H. P. a E. U. neobstojí, preto ich krajský súd z týchto dôvodov považuje za nedôvodné.

Opierajúc sa potom aj o obhajobou spochybňované dôkazy preukazujúce spôsob a okolnosti, za akých došlo k vyznačeniu hraníc pozemku EKN XXX/X obžalovaným H. P. patriaceho p. Z. a následnému ustáleniu rozsahu výrubu drevnej hmoty mimo lesného porastu p. Z. vykonaného obžalovaným E. U. krajský súd sumarizujúc produkované dôkazy v rámci dokazovania uvádza nasledovné.

Spáchanie žalovanej trestnej činnosti formou spolupáchateľstva u obž. P. spočíva v tom, že bez rozumných pochybností si nemohol byť istý už na začiatku v apríli, či v máji roku 2013, či vyznačil hranice pozemku (aj keď len orientačne) pani Z. správne - vedel totižto, že hranicu vyznačoval za podmienok, kedy ako opakovane zvýrazňoval obžalovaný U. - „raz GPS signál na ním použitom zariadení mal a raz nemal“, a hlavne ako sa sám neskôr obžalovaný P. priznal, zjavne až po oboznámení sa zo zistením znalca O.. E. E., že ním pôvodne uvádzané GPS súradnice pri meraní a vytyčovaní hraníc ním použité neboli, nakoľko menovaný znalec konštatoval, že obž. P. uvádzané GPS súradnice, ktoré mal použiť pri vytyčovaní spornej severnej hranice pozemku - najmä jej severozápadnej časti - v žiadnom prípade hranicu pozemku netvorili, ale boli umiestené v teréne vo vnútri pozemku p. Z..

Tiež bolo zistené, že obž. P. už v čase, kedy bol vykonávaný výrub drevín podľa ním vytýčených hraníc a podľa neho pracovníkmi obž. U. a ním označených stromov určených na výrub aj napriek upozorneniu predsedu urbariátu Q. za asistencie v tom čase spolu prítomných príslušníkov polície v dňoch 22.-23.07.2013 tvrdil, že hranica je vyznačená správne - pritom vedel, resp. musel vedieť, že hranica už na prvý pohľad je vyznačená do oblúka, pričom už v prípravnom konaní verbalizoval, že hranica medzi pozemkom pani Z. a susediacimi pozemkami hlavne v spornej severozápadnej časti pozemku, mala na katastrálnej mape súvisle tvoriť priamku, no od začiatku reálne v teréne tvorila oblúk smerujúci von z pozemku p. Z. a nie do jeho vnútra, zasahujúci teda do susedných lesných pozemkov. Sám pritom verbalizoval, že by nikdy hranicu do oblúka nevyznačil po skúsenostiach, ktoré mal z praxe minimálne od roku 1997 pri výkone práce odborného lesného hospodára. Napriek tomu hranicu opätovne nepremeľal, aby existujúcu pochybnosť vyvrátil, čo zásadným spôsobom ovplyvňuje hodnotenie formy zavinenia na žalovanej trestnej činnosti.

Trestnoprávnej zodpovednosti obž. P. za konanie mu kladené za vinu ho potom nemôže zbaviť ani skutočnosť, že pri prvotnom oboznámení sa s lesným pozemkom v teréne, na ktorom sa malo ťažiť, mal byť zle informovaný pôvodným vlastníkom p. J., či dokonca predsedom urbariátu Q., aj v prítomnosti U., p. Z. (zastupujúceho manželku ako vlastníčku pozemku) pokiaľ až môžu ťažiť, pričom mal byť tiež pomýlený otočením sporného pozemku o 90 stupňov pri tzv. Roepke.

Na druhej strane pokiaľ vyznačovali hranice na spornom pozemku p. Z. bezprostredne po obž. P. - iní geodeti - O.. E., resp. geodet D. T. zamestnaný vo firme Geoplan, ktorý vytýčil hranice pozemku pre znalca O.. D. H. na objednávku svedkyne T., tak aj napriek existujúcemu stavu po tzv. Roepke, ktorá bola vykoná dávno pred tým, ešte v roku 2008, vyznačili hranice okamžite, bez akýchkoľvek problémov

presne, bez toho, aby mali byť ovplyvnení pootočením pozemku o 90 stupňov pri tzv. Roepke, ako tým argumentuje obž. P.. Obž. P. totižto tým, že súhlasil, že vytýči hranice pozemku EKN XXX/X v teréne, zobral na seba plnú zodpovednosť za ich správne vytýčenie, napokon ako to sám potvrdil, a rovnako tak aj obž. U. mala mu byť za vykonanú činnosť vyplatená finančná odmena.

Je potrebné ešte zvýrazniť, že obž. P. bol síce osobou, ktorá môže hranice pozemku vytýčiť, nikdy však nebol geodetom, resp. štátom určenou-osvedčenou osobu pre právne relevantné vytýčovanie hraníc pozemkov, ktoré by bolo (hranice) v prípade súhlasu majiteľov susediacich parciel v tomto prípade lesných pozemkov, možné považovať za právne relevantne vyznačenú hranicu pozemku, ako riadne vyznačenú hranicu parcely v teréne lesného porastu, pričom niet pochýb, že o tejto skutočnosti bol od začiatku riadne oboznámený aj obž. U..

Napokon v prospech obž. P. predsa nemôže svedčiť skutočnosť, že po vyznačení hraníc pozemku, no predovšetkým stromov určených na výrub nechodil pravidelne na miesto výrubu a nemal vedomosť o tom, koľko a kde sa malo vyťažiť drevnej hmoty, práve naopak nezáujem o spôsob a realizáciu ťažby aj napriek povinnosti mu vyplývajúcej priamo z jeho postavenia odborného lesného hospodára podľa ust. § 48 ods. 2 písm. d) Zákona o lesoch, a to ani po tom, čo na mieste samom bol upozornený svedkom Q., že podľa jeho vedomostí výrub presiahol hranice pozemku vlastníka pani Z., sú rovnako všetko skutočnosti podstatné pre hodnotenie rozsahu a formy zavinenia obžalovaného H. P..

Práve hore opísané pasívne správanie sa obžalovaného P. nemajúc snahu o nápravu, resp. reálne zistenie skutočností, či náhodou nedošlo k pochybeniu, ho usvedča zo spáchania tohto protiprávneho konania, a to už aj pred prvým upozornením zo strany predsedu urbariátu Q. (v prítomnosti polície), vedome totižto vytvoril priestor preto, aby mohol obžalovaný U. prostredníctvom ťažobnej skupiny - bratov P. ťažiť aj na miestach, ktoré nepatrili p. Z., dokonca bez predchádzajúceho vyznačenia konkrétnych stromov, ale rovno celých pásov (ako H. P. vypovedal), čím si prisvojovali drevnú hmotu, ktorá p. Z. nepatrila - bez jej vedomosti, no predovšetkým s plným vedomím - uzrozmnením obžalovaného U. a koniec koncov a jeho (obž. P.).

Ak obžalovaný P. totižto už v prípravnom konaní verbalizoval, že od začiatku mal vedomosť, že sporná hranica pozemku je vyznačená do oblúka, čo na hlavnom pojednávaní už popieral, aby o tom vedel, aj keď podľa neho aj na katastrálnej mape mala tvoriť priamku a on by nikdy takto hranicu nevyznačil, tak mal vedomosť o tom, že hranica je vyznačená nesprávne, resp. existovala dôvodná pochybnosť o tom, či je vyznačená správne, už na začiatku ťažby, no neurobil, ako to opakovane uvádzal, ani po upozornení a sťažnostiach predsedu urbariátu Q., oprávnené meranie, ale naopak po odchode polície 22.-23.07.2013 mali ďalej z obž. U., resp. za jeho prítomnosti vyznačovať stromy určené na výrub v spornej severozápadnej časti pozemku EKN XXX/X susediaceho s neoprávnené vyrúbanými parcelami lesných pozemkov EKN č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, ako o tom vypovedal svedok Q. ešte v prípravnom konaní dňa 14.12.2015.

V tejto súvislosti preto neobstojí obrana obž. P., ktorý mal používať iné prístrojové zariadenie ako už menovaný geodeti, preto ako to mal tvrdiť aj sám znalec O.. E., že k chybe došlo asi pri prevode súradníc GPS do súradníc JSTK, nakoľko jeho GPS prístroj automaticky prepočíta súradnice, ale GPS prístroj obž. P. bol ručný a neprepočítal to a tým, že obž. P. nebol geodet, nemusel vedieť, že sa mu to zle prepočítalo, lebo O.. E. mal odchýlku 0,1 cm a obž. P. mohol mať odchýlku aj 5 cm.

Totížto ani pri odchýlke 5 cm na prístrojovom zariadení nemohlo dôjsť bez rozumných pochybností - bez povšimnutia obžalovaných ako osôb z dlhoročnou praxou z ťažby a starostlivosti o les - k chybnému vyznačeniu stromov určených na výrub zasahujúcich až cca 110 metrov do parciel lesných pozemkov EKN č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X od správne vytýčenej hranice parcely EKN XXX/X, ako to ustálil v znaleckom posudku už menovaný znalec O.. E..

Súčasne platí, že obžalovaný U., ktorý nepochybne zodpovedal za výkon (realizáciu) ťažby sporne vyťaženej drevnej hmoty, pri jej výkone tak postupoval, aj keď s uvedeným stavom bol zjavne uzrozmnený od začiatku aj za podmienok už opísaných - mal vedomosť o odbornej spôsobilosti obž. P. (nie je a nikdy nebol geodetom) - pri vytýčovaní hraníc, ako sám uvádzal, obž. P. vypadával GPS signál, mal vedomosť o tom, že obž. P. vytýčil spornú hranicu iba raz a nezmenil názor na správnosť jej zamerania ani po upozornení svedka Q. za asistencie policajtov 22.-23.07.2013, pričom bol osobne

prítomný - a naopak obaja obž. P. a obž. U. pokračovali ďalej s vyznačovaním stromov, drevnej hmoty určených na výrub aj v priestore, časti lesného pozemku, ako vypovedal svedok Q. ešte v prípravnom konaní dňa 14.12.2015, o ktorom mala existovať pochybnosť, či ešte patrí p. Z. - bez kontrolného merania, čím obžalovaný P. umožnil (aj keď to zo svojej pozície mal správne kontrolovať - strážiť) ťažiť drevnú hmotu na mieste, o ktorom bola pochybnosť, či správne zameril jeho hranice, o čom bol obž. U. uzrozmnený, no aj napriek tomu ťažbu nezastavil v júli 2013, ale až na základe aktivít svedkyne T. v októbri 2013.

Opierajúc sa o uvedené tiež nie zrejmé, ako mohli Z., resp. Z. ubezpečovať obž. U., ako tvrdí v odvolaní, o správnosti zamerania pozemku určeného na ťažbu, keď pri zameraní pani Z. osobne nebola a pán Z. tam bol len pozrieť a do vyznačovania hraníc nezasahoval, keďže sám nebol kompetentný a práve naopak, obž. U. bol pri vyznačovaní hraníc aj s obž. P., bol aj pritom, keď sa mal prvýkrát na porušenie hraníc sťažovať predseda urbáriátu Q., aj s policajtmi, no obž. P. za asistencie obž. U. vyznačovali stromy na výrub ďalej, aj keď reálne mala existovať pochybnosť o správnosti význačnej hranice, ani neurobili žiadne opatrenie na opravné premeranie - ak potom ťažili ďalej, boli s tým uzrozmnení a vedeli, že tým môžu konať protiprávne a porušiť zákon.

Z uvedeného potom vplyva, že obžalovaný U. bol pri takomto správaní sa obžalovaného P. od začiatku a zodpovedal za výkon (realizáciu) ťažby, preto vedel, bol s tým uzrozmnený, že môžu ťažiť aj na nesprávne určenom mieste v teréne, že hranice lesného pozemku EKN XXX/X nemusia byť správne vytýčené - obaja obžalovaní P., tak aj U., teda boli uzrozmnení s tým, že sa ťažilo drevo ďalej a zjavne nad rámec povolenia na ťažbu (ako bude neskôr vysvetlené), ktorú určil - povolil - sám obž. P..

Preto je v tomto prípade zjavne vylúčené, aby mal obž. P. nesprávnu predstavu a rovnako tak obžalovaný U. o tom, či bola obžalovaným P. vyznačená hranica pozemku vlastníka svedka Z. správne - existovala totižto od začiatku reálna pochybnosť o správnosti vyznačenia hranice pozemku (hranica vyznačená do oblúka aj keď to mala byť priamka) a to hlavne po upozornení predsedom urbáru Q., aj napriek tomu tak konali ďalej - ťažili drevo -porušujúc záujem spoločnosti vymedzený pri žalovanej trestnej činnosti. Jednak je to záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva veci, no najmä jej držby, ale aj faktickej dispozície s vecou podľa § 212 Tr. zákona. A jednak aj záujem spoločnosti o ochrane stromov a krov na úseku lesného hospodárstva pred nedovolenými a škodlivými zásahmi, spôsobeným nelegálnym výrubom stromov podľa § 306 Tr. zákona.

Obžalovaný U. vedome vykonal výrub zjavne prevyšujúci písomný súhlas zodpovedného lesného hospodára, ktorým bol obž. P., ktorý ho mal vystaviť - dať súhlas - povolenie na výrub drevnej hmoty nachádzajúcej sa na pozemku pani Z. a nie aj na susedné pozemky - tento stav v sebe zahrňuje teda vedomostnú zložku v tom, že ak v týchto miestach ťažil, teda na vedľajšom pozemku, aj po upozornení, že dochádza k výrubu na parcelách nepatriacich p. Z. a pokiaľ ťažil ďalej, bol s tým predsa uzrozmnený.

Napokon celé správanie sa obžalovaných v posudzovanom prípade je potrebné hodnotiť aj z pohľadu celkového rozsahu vyrúbanej drevnej hmoty tak, ako bola zdokumentovaná pri obhliadkach miesta činu včítane obhliadky vykonanej v roku 2015 za účelom ustálenia celkového počtu vyrúbaných stromov len na pozemku p. Z., t.j. EKN XXX/X.

Vykonaným dokazovaním bolo ustálené, že len na parcele lesného pozemku patriaceho p. Z. EKN XXX/X bolo vyrúbaných cca 600 kusov stromov, aj keď bolo obž. P. povolených na výrub celkovo 392 kusov, čo je o 208 kusov viac, na čo vlastne bolo vydaný súhlas. Spolu s vyrúbanou drevnou hmotou v počte 286 kusov (ako je to ustálené aj vo výrokovvej vete tohto rozsudku) na parcelách lesných pozemkov EKN č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, ktorých vlastníčkou nebola p. Z., to potom predstavuje celkovo vyrúbaných 886 kusov stromov, oproti povoleným 392 kusom.

Krajský súd považuje za potrebné v tejto súvislosti ešte zvýrazniť, že pokiaľ bola v rokoch 2013 - 2015 priemerná zásoba dreva na 1 ha porastovej plochy lesného pozemku v m³/ha cca 247 m³ (zdroj: NLC-Národné lesnícke centrum) a drevná hmotá v počte 286 kusov vyrúbaná na parcelách lesných pozemkov EKN č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, ktorých vlastníčkou nebola p. Z., predstavuje podľa znaleckého posudku O.. E. celkovo 865 m³ dreva, tak jednoduchým prepočtom je zrejmé, že protiprávnym konaním obž. P. a obž. U. bolo vyrúbané územie lesnej porastovej pôdy o rozlohe cca 3 a pol hektára.

Vzhľadom na uvedené tak, ako na to správne poukázal aj okresný prokurátor v odvolaní, nie je možné bez rozumných pochybností uveriť tvrdeniu oboch obžalovaných ako osôb z dlhoročnou praxou z ťažby stromov a starostlivosti o les, aby si nevšimli takýto zásadný nepomer medzi riadne povoleným výrubom a skutočne reálne vyrúbaným množstvom drevín v cca dvakrát väčšom množstve, ako bolo povolené a na tak rozsiahlej porastovej ploche ako je 3 a pol hektára.

Opierajúc sa o hore opísané správanie sa obžalovaných obž. H. P. a obž. E. U. je zjavné, že v posudzovanom prípade nie je možné bez rozumných pochybností hovoriť o nesprávnom obsahu ich vedomostí o vonkajšom svete, čo by malo za následok, že si nesprávne určili ciele, teda motív ich činnosti - za danej dôkaznej situácie, aby si mohli, bez rozumných pochybností, dôvodne myslieť - zložka vedomostná - že by mali byť dôvodne presvedčení o tom, že konajú v medziach zákona - na základe platne uzatvorenej kúpnej zmluvy s p. Z., vykonávajú výrub stromov na podklade riadneho povolenia odborného lesného hospodára obž. P., stále v rozsahu hraníc parcely lesného pozemku EKN XXX/X. Napokon po zdokumentovaní miesta výrubu nemohlo ísť predsa o maloplošný clonný rub (výrub) tak, ako to bolo určené v lesnom hospodárskom pláne stanoveným dokonca spoločnosťou, v ktorej bol pôvodne zamestnaný obž. P., ale muselo ísť o tzv. už holorub len na pozemku, ktorý mal patriť pani Z..

V zdokumentovanom správaní sa obžalovaných H. P. a E. U. teda zjavne nechýbala vedomosť o žiadnej z okolností patriacich k základným znakom skutkových podstat žalovanej trestnej činnosti a už vôbec, aby nepoznali niektorú z okolností podmieňujúcich ich trestnú zodpovednosť, čo vylučuje ich záver predložený v rámci argumentácie v odvolaní, že obaja zhodne nevediac, že prekročili hranice parcely lesného pozemku p. Z. EKN XXX/X, obž. P. pri ich vytýčení a obž. U. pri realizácii výrubu stromov, konali v (negatívnom) skutkovom omyle.

Na záver hodnotenia produkovaných dôkazov je možné uzavrieť, že všetky tieto skutočnosti z nich plynúce potom vo svojom súhrne podľa názoru krajského súdu na rozdiel od názoru okresného súdu vytvárajú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich priamych, ale aj nepriamych dôkazov, ktoré vedú bez rozumných pochybností k dôvodnému záveru o tom, že skutok ktorý sa kladie obžalovaným E. U. a H. P. za vinu, sa stal a je trestným činom, ktorý však bolo potrebné z dôvodov už skôr uvádzaných právne posúdiť v tomto rozsudku ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2016 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.09.2015, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože bolo dokázané, že si obžalovaní - spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a takou vecou bolo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu a spôsobili tým značnú škodu a spoločným konaním v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku lesného hospodárstva vo väčšom rozsahu vyrúbali stromy.

Po ustálení skutkovému stavu a jeho právneho posúdenia potom krajský súd pristúpil aj k úprave výroku o druhu a výmery trestu u oboch obžalovaných, a to aj z dôvodu skutočností, ktoré nastali počas plynutia doby odvolacieho konania, čo podmienilo aj doplnenie dokazovania krajským súdom o skutočnosti a dôvody nové oproti dôvodom a skutočnostiam, ktoré hodnotil okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu v čase vyhlásenia rozsudku.

Ako už bolo v úvode naznačené, krajský súd vo vzťahu k výroku o treste, konkrétne jeho výmery tak, ako ho uložil okresný súd obžalovaným v napadnutom rozsudku (aj keď pri inej právnej kvalifikácii a tým aj rozdielnej trestnej sadzbe) zistil, že v priebehu trestného konania vznikli zjavne prieťahy v konaní, ktoré nie je možné dávať výlučne za vinu obžalovaným, čo vyvolalo dôvod pre úvahy súdu pri ukladaní druhu trestu, no najmä jeho výmery pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V súvislosti s uvedeným zistením súčasne platí, že pri hodnotení plynulosti priebehu dokazovania v trestnom konaní, no v posudzovanom prípade najmä na hlavnom pojednávaní, že pri zohľadnení príčin prieťahov v konaní je potrebné prihliadať na zložitost' prípadu, správanie osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom a tiež k spôsobu, akým štátne orgány záležitosť prejednávali, keďže ich ustálenie má podstatný význam na uplatnenie možnosti kompenzácie porušenia práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov (v primeranej dobe) prostredníctvom zmiernenia druhu, ale najmä výmery trestu (pozri primerane III. ÚS 353/2011 a III. ÚS 111/02, III. ÚS 154/06, III. ÚS 102/10, III. ÚS 353/2011).

Základnými kritériami na hodnotenie vecí z hľadiska - zložitosti prípadu - je skutkový stav vecí a platná právna úprava relevantná na rozhodnutie o veci a samozrejme aj samotná povaha (právna a faktická zložitosť) vecí (pozri tiež II.ÚS 26/95, III. ÚS 102/10).

V tejto súvislosti podľa názoru krajského súdu síce nešlo v posudzovanom prípade o úplne bežnú trestnú vec z hľadiska skutkového stavu a to najmä právnej a faktickej zložitosti prípadu, no súčasne platí, že nebolo potrebné vypočúvať viacero obžalovaných, či svedkov, resp. vykonávať cezhraničnú spoluprácu pri získavaní dôkazov, preto už samotné prípravné konanie bolo vykonané v takej kvalite a kvantite produkovaných dôkazov a v takom rozsahu, že vytvorilo riadny podklad pre podanie obžaloby a po prenesení týchto dôkazov do dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo možné v merite vecí bez zásadnejších prietáhov rozhodnúť.

Rovnako tak pri hodnotení správania sa osôb, ktoré mohli prispieť k prietahom v konaní, krajský súd nezistil zo strany účastníkov konania (strán v konaní) a to hlavne zo strany obžalovaných, včítane ich obhajcov, aby na základe ich správania sa malo dôjsť k zásadným - zbytočným prietahom v rámci vykonávaného dokazovania ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného potom krajský súd zisťuje, že rozhodujúcim dôvodom pre vznik konštatovaných prietáhov v trestnom konaní je dĺžka vykonávaného dokazovania v posudzovanom prípade v konaní pred súdom.

Z obsahu spisu plynie, že obvinenie pre prejednávaný skutok, ktorý mali spáchať ešte od mája do augusta roku 2013, bolo obžalovaným vznesené ešte dňa 15.10.2015 a obžaloba v prejednávanej veci bola na obžalovaných podaná dňa 25.04.2016 a odvolaním napadnutý rozsudok v tomto prípade v prvý v poradí bol vyhlásený dňa 20.05.2020.

Súd v tomto prípade vykonal dokazovanie celkovo na desiatich pojednávaniach, kde došlo aj k zmene zákonného sudcu, čo však nie možné dávať za vinu obžalovaným. Súčasne je potrebné objektívne priznať, že podiel na dobe, ktorú je možné považovať za dôvodné prietahy v konaní, v tomto prípade malo aj rozhodovanie krajského súdu v rámci odvolacieho konania. Krajský súd teda v posudzovanej veci meritórne rozhodoval až po (ôsmich rokoch od spáchania skutku) cca šiestich rokoch od vznesenia obvinenia obžalovaným v tomto prípade, čo je možné objektívne považovať za neprimerane dlhý čas, po ktorý bolo voči obžalovaným vedené trestné stíhanie.

Po takto ustálených rozhodujúcich skutočnostiach majúcich vplyv na vzniknuté prietahy v tomto konaní a po vykonanom dokazovaní okresným súdom k výroku o treste, potom krajský súd prihliadal pri úvahách o uložení druhu a výmery trestu najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsoby spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúc na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odraďenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Majúc teda na zreteli vyššie uvedený účel trestu ako aj jednotlivé hľadiská ukladania trestu, dospel krajský súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude primeraným trestom pre obžalovaných v danom prípade úhrnný trest odňatia slobody (podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona) uložený pod dolnú hranicu zákon ustanovenej trestnej sadzby (ktorá v tomto prípade podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2016 je 3 roky až 10 rokov, ako najprísnejšie trestného, oproti trestnej sadzbe podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona) vo výmere 2 rokov a teda nespojený s jeho výkonom.

Ako už bolo naznačené, predmetná trestná vec totiž nebola prejednaná v primeranej lehote, čím bolo porušené právo obžalovaných na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva účinným prostriedkom nápravy v zmysle čl. 13 tohto Dohovoru je v prípade takéhoto porušenia práva priznaného dohovorom zohľadnenie dĺžky konania pri rozhodovaní o treste.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozsudok NS SR z 18. marca 2012, sp. zn. 5To/14/2009, uverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 10 /2011, v ktorom prezentuje názor, že nápravu porušenia práva na prejednanie vecí v primeranej lehote vo forme zastavenia trestného stíhania z článku 6 ods. 1 Dohovoru nemožno vyvodiť, ale dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť vecí, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Tr. zákona) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na to, že už v čase vyhlásenia tohto rozsudku uplynulo od spáchania skutku viac ako osem rokov, pričom trestné stíhanie obžalovaných trvalo po tak dlhú dobu bez toho, aby jeho dĺžku sami zásadným spôsobom zapríčinili. Pre neprimeranosť trvania trestného konania po zohľadnení celkovej dĺžky doterajšieho konania preto trest uložený obžalovaným uvedeným rozsudkom považuje odvolací súd za primeraný.

Po zohľadnení týchto skutočností odvolací súd sám uložil trest odňatia slobody ako už bolo uvedené vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Krajský súd teda v súlade s čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery priamo aplikoval čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rovnako krajský súd opierajúc sa o už uvádzané závery znaleckého posudku F. z č.l. 1100-1106 a riadne uplatnený nárok poškodených rozhodol aj o ich nároku na náhradu škody tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

A napokon keďže odvolacím námietkam obžalovaných nevyhovel postupom podľa § 319 Tr. poriadku, ich odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Z týchto hore uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil v celom rozsahu a sám na podklade dôkazov už vykonaných súdom prvého stupňa a doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.